

дарува *Му имя*, кое то е поголѣмо отъ всяко и-
мя. [Филип. гл. 2. стих. 8 и 9]. И тая лѣстница —
Кръсть тъ Господень бѫде прообразована отъ
лѣствицѧ тж Іаковлевж, на којк то ся Господь
утвръдаваше. Что значи да си утвръдѧва на лѣ-
ствицѧ, освѣнъ да бѫде увиснатъ на дръво?
говори святый златоустъ; за това кръсть тъ
Христовъ нѣма да бѫде въ прѣзрѣніе и пору-
ганіе, освѣнъ прѣзиратели тѣ и ругатели тѣ на
кръсть тъ Христовъ.

Орждіе то на нашето спасеніе, и оржжіе-
то чрѣзъ кое то быде побѣденъ нашій тъ супо-
стать діаволъ, трѣбва да ся почита. Смыслите
ся, братіе христі не въ каквѣ бѣ честь мечь-
тъ или копіе то Давидово, съсь кое то побѣди
Голіаѳа, что то въ черковж тж на място свято,
като нѣкоя святыни си назише! Нѣ кръсть тъ
Господень е орждіе на нашето спасеніе, и ор-
жжіе, кое то е побѣдило нѣ Голіаѳа, врагъ тъ
на едны тѣ Израилтианы, нѣ діавола, врагъ тъ
на всичкий тъ родъ человѣческий, по думы тѣ
Павловы. [Колосс. гл. 2]. За това кръсть тъ Госпо-
денъ, като орждіе на нашето спасеніе, и орж-
жіе, кое то е побѣдило врагъ тѣ, трѣбва да ся
почита повече отъ онова копіе, или мечъ Да-
видовъ: Защо то той ся оскурни отъ кръвъ тж
на Голіаѳа, а кръсть тъ ся єсвяти отъ кръвъ-
та Христовж, и отъ прикосновеніе то на прѣ-
чистѧ тж *Му и Божественнѣ плѣть*.

Апостолъ Павель говори къмъ Галатини-